

Școala Gimnazială Nr.1
Măeriște

AUTOR : PROF. TUSAN MARIA

1918

ROMÂNIA LA CEAS ANIVERSAR

100

ARTICOLE ȘI LUCRĂRI ALE
PROIECTULUI, "ROMÂNIA LA CEAS
ANIVERSAR"

ISBN 978-973-0-29916-8

Măeriște, 2019

CUPRINS

1) PROIECTUL "ROMÂNIA LA CEAS ANIVERSAR".....pag. 4	
Coordonator proiect, Consilier educativ: Prof. TUSAN MARIA	
2) (1918-2018)100 DE ANI ÎMPREUNĂ -"ROMÂNIA LA CEAS ANIVERSAR"pag. 5	
Prof. TUSAN MARIA ,Școala Gimnazială Nr.1 Măeriște, Județul Sălaj	
3) CENTENARUL MARII UNIRI 1918-2018.....pag.8	
Prof. MOLDOVAN VALENTINA, Școala Gimnazială „Silvania” Șimleu Silvaniei, județul Sălaj	
4) PENTRU TINE, IUBITĂ ȚARĂ, PREMIUL I.....pag.11	
SEUTE PAULA, clasa a VIII-a, Liceu Tehnologic"Petri Mor", Nușfalău	
5) PATRIA MEA, ROMÂNIA, PREMIUL IIpag.14	
MESAROȘ ROBERT- DENIS, clasa a IV-a, Școala Gimnazială"Aurelia și Lazăr Cosma"-Treznea	
6) ROMÂNIA, ȚARA BUCURIILOR MELE, PREMIUL III.....pag16	
POP LARISA-MARIANA, clasa a VIII-a, Liceu Tehnologic"PetriMor", Nușfalău	
7) ROMÂNIA, ȚARA MEA, MENȚIUNE.....pag.19	
RUSU ALEXANDRU-ȘTEFAN, clasa a IV-a A, Școala Gimnazială"Silvania",Șimleu Silvaniei	
8) ROMÂNIA LA MAREA UNIRE.....pag.21	
BÂRJAC-LAZĂR ALESIA-MARIA, Clasa a-IV-a, Școala Gimnazială"Aurelia și Lazăr Cosma" Treznea	
9) ȚARĂ DE VIS, ȚARĂ DE DOR.....pag.22	
NEAGA CAMELIA-ELENA, clasa a VIII-a, Liceu Tehnologic „Petri Mor", Nușfalău	
10) ZIUA ROMÂNIEI.....pag.24	
CHIȘ DARIUS-GABRIEL, clasa a IV-a A, Școala Gimnazială"Silvania" Șimleu Silvaniei	
11) ROMÂNIA, UNDE EȘTI?.....pag.26	
BREBAN DRAGOȘ-CRISTIAN, Clasa a IV-a, Școala Gimnazială „Aurelia și Lazăr Cosma"-Treznea	
12) ROMÂNIA LA CEAS ANIVERSAR.....pag.28	
MATEI GRETA-LUCIA, clasa a IV-a A,Școala Gimnazială"Silvania"Șimleu Silvaniei	

13) DESPRE ȘCOALĂ, CU RECUNOȘTINȚĂ.....	pag.30
PAL PILȚ DIEGO- ALIN, cls: a IX-a F, Colegiul Național „Simion Bărnuțiu” Șimleu Silvaniei	
14) FEMEIA DE IERI... FEMEIA DE AZI.....	pag.32
SABOU DALIA- ELISA, cls: a IX-a F, Colegiu Național”Simion Bărnuțiu” Șimleu Silvaniei	
15) LA CEAS ANIVERSAR.....	pag.35
TALPALARIU ANDREEA, clasa a X-a A s.p, Colegiu Tehnic Saul Isopescu, Suceava	
16) ROMÂNIE ZÂMBITOARE.....	pag.38
CIRCU SABRINA, cls. a IV-a, Școala Gimnazială Nr.3 Oțelu Roșu, Caraș-Severin	
17) ROMÂNIA LA CEAS ANIVERSAR !.....	pag.39
ICHIM DENISA KARINA, cls.a IV-a,Școala Gim. Nr.3 Oțelu Roșu, Caraș-Severin	
18) HORA CEA FRĂȚEASCĂ!.....	pag.40
GAL IRINA-GEORGIANA, cls.a III-a, Școala Gimnazială Giurtelecu Șimleului	
19) EXPOZIȚIE LUCRĂRI PLASTICE.....	pag.41
20) PREMII SECȚIUNEA COLAJ.....	pag.47
21) PREMII SECȚIUNEA PICTURĂ.....	pag.55
22) PREMII SECȚIUNEA DESEN.....	pag.61

Întreaga responsabilitate a originalității lucrării revine autorilor

Tehnoredactare

Prof. TUSAN MARIA

Cuprins în CAEJ, Domeniul Cultural-artistic, Literatură, poziția 18

PROIECTUL "ROMÂNIA LA CEAS ANIVERSAR"

Coordonator proiect,

Consilier educativ: Prof. TUSAN MARIA

Școala Gimnazială Nr.1 Măeriște, Sălaj

Proiectul, Concurs Județean, "România la ceas aniversar", este un eveniment prilejuit de aniversarea celor 100 de ani împreună de la înfăptuirea Marii Uniri, la Alba-Iulia, la 1 Decembrie 1918. Acest Proiect a fost aprobat și înscris în Calendarul Activităților Județene la poziția 18 din anul școlar 2018-2019, domeniul cultural-artistic, literatură, inițiat și coordonat de d-na Consilier educativ, prof. Tusan Maria.

Prin acest concurs s-a urmărit cultivarea și însuflarea dragostei pentru strămoșii noștri, pentru trecutul istoric al poporului nostru, pentru realizările istorice și culturale, precum și pentru personalitățile pe care le-a dat acest popor de la începuturile sale și până azi. Ne-am propus să-i determinăm pe copii să înțeleagă semnificația acestui moment important din viața românilor, respectiv importanța zilei de 1 Decembrie, trecutul acestei țări, cunoașterea și respectarea valorilor morale. De asemenea am dorit să trezim copiilor sentimente de mândrie și prețuire a istoriei neamului românesc, mândria că sunt descendenții unor oameni curajoși și iubitori de neam și de țară, să descopere valori morale ale poporului: dragoste de țară, eroism, vitejie, bunătate, clădind astfel cu încredere și demnitate statutul de bun patriot. Dat fiind faptul că la această vârstă copilul este mai receptiv la diversele influențe care se exercită asupra lui, putem spune că aceasta este perioada propice ca toți copiii să fie învățați să-și respecte

strămoșii, limba românească, țara și eroii care s-au jertfit pentru libertatea și unitatea noastră.

Concursul ”România la ceas aniversar”, concurs de creație plastică și literară a reușit să atragă, încă de la debutul său, un număr destul de mare de participanți atât din județ cât și din alte județe. Toate lucrările înscrise în acest concurs prezintă o ilustrare amplă și completă cu privire la marea sărbătoare a poporului român, respectiv 1 Decembrie - ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI. Chiar de la prima sa ediție Concursul Județean, ”România la ceas aniversar”, a reușit să antreneze un număr mare de cadre didactice și elevi talentați, cu înclinații artistice și literare.

Felicitări tuturor participanților, cadrelor didactice îndrumătoare și îi așteptăm cu drag la următoarea ediție a Concursului, dar și la alte activități organizate în unitatea noastră școlară.

1918-2018

100 DE ANI ÎMPREUNĂ -”ROMÂNIA LA CEAS ANIVERSAR”

Prof. TUSAN MARIA

Școala Gimnazială Nr.1 Măeriște

Județul Sălaj

În cetatea istorică a Albei Iulii, la 1 decembrie 1918, Rezoluția Marii Adunări Naționale consfințea Unirea pentru toate veacurile a Transilvaniei, Maramureșului, Sătmăruului, Crișanei și Banatului cu Patria Mamă, împlinind astfel eforturile românilor din aceste ținuturi, care de secole visau să se unească cu frații de peste munți. Sărbătorim azi împreună **100 de ani de ROMÂNIE**

MARE. La Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, sălăjenii au avut un rol de frunte. Astfel, președinte de onoare al adunării a fost ales seniorul luptelor românești din Transilvania, Gheorghe Pop de Băsești, care în ciuda vârstei înaintate (83 de ani) a ținut să fie prezent la Alba Iulia. El a deschis oficial lucrările la Marea Adunare Națională, iar Iuliu Maniu mare patriot sălajean, a fost ales atunci președintele Consiliului Dirigent.

Ziua națională este o zi deosebită pentru toți românii, mai ales pentru că ea are o semnificație istorică deosebită. Unirea realizată în 1918 este una din cele mai mari realizări istorice ale poporului nostru. Insuflarea dragostei pentru strămoșii noștri, pentru trecutul istoric al poporului nostru, pentru realizările istorice și culturale, precum și pentru personalitățile pe care le-a dat acest popor de la începuturile sale și până azi, sunt doar câteva din subiectele pe care le abordăm cu ocazia acestui eveniment. **1 Decembrie este Ziua Națională a României**, iar noi, românii trebuie să simțim românește și să cunoaștem semnificația acestui eveniment. Micii școlari trebuie învățați că istoria neamului românesc este ea însăși o lecție de viață, voință și iubire! Cel mai mare și mai fericit moment din istoria noastră s-a desfășurat la 1 Decembrie 1918. Unirea tuturor românilor într-un singur stat a fost rezultatul firesc al luptei de secole, dusă de poporul român. Dorim ca, prin modul în care abordăm acest proiect cu tema, ” România la ceas aniversar”, să-i determinăm pe copii să înțeleagă semnificația acestui moment important din viața românilor, respectiv importanța zilei de 1 Decembrie, să trezim copiilor sentimente de mândrie și prețuire a istoriei neamului românesc, să descopere valori morale ale poporului: dragoste de țară, eroism, vitejie, bunătate. Încă din clasele primare copiii trebuie să afle despre istoria și strămoșii noștri tot la fel cum este obligatoriu ca să-și cunoască familia: părinții, frații, bunicii, rudele mai apropiate sau mai îndepărtate. Ziua Națională este un bun prilej de a aborda astfel de subiecte pe teme de istorie, ocazie cu care insuflăm copiilor sentimente de dragoste și respect pentru: limba română, țara noastră, poporul român, strămoșii noștri, pentru obiceiurile și

tradițiile strămoșești, pentru istoria și eroii noștri, mândria că sunt descendenții unor oameni curajoși și iubitori de neam și țară.

În acest an unic pentru România, îi omagiem pe cei care, acum 100 ani, au reușit să realizeze un vis aparent imposibil: unirea tuturor românilor. **Marea Unire** din 1918 a fost și va rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești. Măreția sa stă în faptul că desăvârșirea unității naționale nu este opera nici a unui om politic, nici a unui guvern, nici a unui partid; este fapta istorică a întregii națiuni române. Aniversăm cu respect în fiecare an Ziua Națională a României la 1 Decembrie, prilej de rememorare a jertfei înaintașilor și a luptei pentru constituirea statului național român.

Miracolul Marii Uniri nu s-a făcut în condiții ușoare. La 1918, România era vlăguită de război și epidemie, parțial ocupată de armate străine și departe de aliații săi. Toate nemulțumirile și dezbinările noastre de astăzi par neînsemnate față de ceea ce au avut de înfruntat înaintașii noștri. Și, totuși, au reușit acolo unde toți cei dinaintea lor dăduseră greș de nenumărate ori. Au reușit pentru că au acționat împreună. **România Mare** urma să devină statul tuturor fiilor săi, indiferent de etnie, religie sau opțiuni ideologice. O unitate în diversitate.

A omagia realizările înaintașilor este frumos, însă nu suficient pentru că moștenirea pe care ne-au lăsat-o nu este doar un cadou, ci și o datorie, aceea de a hrăni și crește, zi de zi, prin faptele modeste ale fiecăruia, avuția comună. A omagia cum se cuvine înaintașii înseamnă înainte de orice a omagia spiritul lor.

La 1918, oamenii politici cei mai diferiți - adversari înverșunați pe viață - au știut să-și dea mâna și să lucreze împreună. Îi separau educația, caracterul și ideologiile, dar aveau în comun un lucru: toți doreau o Românie unită și democratică, un acasă în care fiecare să se poată dezvolta liber.

A fi uniți nu înseamnă a fi toți la fel, ci a defini și păstra un sanctuar sufletesc comun. O zonă care nu suferă negociere sau conflict: România. Asemenea unui arbore, fiecare ramură crește altfel, dar fiecare contribuie la soliditatea trunchiului

comun. Indiferent de tot ce ne desparte, suntem români. Români în primul rând, nu doar în ultimă instanță.

România mare a cuprins între hotarele sale multe minorități naționale sau religioase. De la bun început, toți trebuiau să se poată dezvolta în siguranță și egalitate, sub un singur steag. Diferențele acestea nu sunt o sursă de vulnerabilitate, ci sunt ceea ce ne îmbogățește.

Așadar, trebuie să învățăm din exemplul marilor înaintași de la 1918 și să nu lăsăm ca ceea ce ne desparte să ne dezbine. Dacă reușim să ne privim față în față și să găsim, dincolo de opțiunile fiecăruia, cele câteva lucruri sacre care cad în custodia noastră comună, atunci vom putea să ne privim în ochi și bunicii pe care-i omagiem, dar și nepoții care așteaptă de la noi o Românie stabilă și demnă pentru cel puțin încă 100 de ani.

CENTENARUL MARII UNIRI 1918-2018

Prof. MOLDOVAN VALENTINA

Școala Gimnazială „Silvania”

Șimleu Silvaniei, județul

Sălaj

De-a lungul secolelor, ideea unității naționale a fost mereu prezentă în conștiința poporului nostru. Pentru România, anul 2018, an al centenarului încheierii Primului Război Mondial, are o semnificație cu totul specială, Marea Unire de la 1918 fiind un eveniment care va rămâne una dintre cele mai memorabile pagini ale istoriei românești. O sută de ani mai târziu, suntem cu toții conectați la Primul Război Mondial și înfăptuirea Marii Uniri, fie prin propria

istorie a familiei, prin moștenirea comunităților locale, dar și datorită impactului său pe termen lung asupra societății și asupra lumii în care trăim. Județul Sălaj, prin personalități marcante precum artizanul Marii Uniri – Iuliu Maniu, Gheorghe Pop de Băsești și Victor Deleu, precum și alte personalități, a adus o contribuție deosebită pentru înfăptuirea Marii Uniri, prin care s-a realizat visul multimilenar al românilor de pretutindeni de a trăi în granițele firești ale unui stat românesc independent.

Având în vedere rezonanța istorică a acestui eveniment, considerăm esențială aducerea în memoria colectivă a contribuției personalităților sălăjene implicate în înfăptuirea Marii Uniri precum și crearea unui prilej de interacțiune și consolidare a legăturilor în comunitatea sălăjeană, prin acțiuni și manifestări aniversare, îngrijirea monumentelor, a memorialelor și a cimitirelor precum și construirea de monumente în cinstea Marii Uniri. Intrat în război la 17 august 1916, Regatul României a consemnat la sfârșitul războiului 335.000 de soldați morți, 120.000 de răniți și 80.000 de prizonieri de război. Tuturor acestor eroi, Marea Unire înfăptuindu-se ca urmare a unui sacrificiu de sânge deosebit de însemnat, România le datorează respect și cinstire pentru jertfă, prin activități și manifestări comemorative, îngrijirea monumentelor, a memorialelor, cimitirelor și a locurilor în care au căzut sau își dorm somnul de veci.

Începând cu luna septembrie a acestui an școlar, elevii claselor primare au desfășurat sub îndrumarea cadrelor didactice activități pentru marcarea celor 100 de ani de Unire: realizarea unor desene cu simbolurile țării, compunerea de poezii, învățarea unor cântece patriotice, participarea la workshopuri cu tema „Cum s-a înfăptuit Unirea?”, activități de parteneriat educațional cu Biblioteca Orășenească „Alexandru Sterca Șuluțiu”, participarea la festivalul de cântece patriotice, participarea elevilor în cadrul marșului „Caravana Unirii”, toate acestea fiind prezentate colegilor, părinților în cadrul expozițiilor și a activității desfășurate în 12 noiembrie 2018. Activitatea desfășurată în 12 noiembrie, a reunit de la mic la

mare, elevii ciclului primar, gimnazial și liceal care au prezentat emoționante momente ce exprimau dragostea de neam și țară.

IMAGINI DE LA ACTIVITĂȚILE NOASTRE

PREMIUL I
PENTRU TINE, IUBITĂ ȚARĂ

SEUTE PAULA, clasa a VIII-a

Coordonator: Prof. Vălcăuan Diana

Liceu Tehnologic”Petri Mor”, Nușfalău

Naționalismul nu e numai iubire pentru morții și pământul nostru, ci e mai ales setea de eternitate a României spunea marele scriitor român Mircea Eliade

Pentru tine, iubită țară, trecutul trebuie preamărit, elogiât, trebuie păstrat cu sfințenie în sufletul nostru, însă sunt sigură de faptul că eroii români ce au murit pe câmpurile de luptă pentru libertatea și unirea noastră națională și-ar dori ca acum în anul Centenarului să ne gândim și la viitorul țării, la ce ar trebui să facem pentru ca ceea ce au înfăptuit strămoșii noștri să rămână în eternitate.

Viitorul, ce cuvânt plin de enigme! Viitorul țării, ce aspirație măreață, plină de responsabilități. Însă, înainte de viitor e trecutul și prezentul. Mai întâi voi zăbovi puțin la trecutul străbunicului meu, un om plin de vitejie, credință, încredere, un om ce-și iubea cu patimă familia, țara și neamul.

Îmi amintesc de privirea lui blajină și melancolică pe când îmi povestea cum tatăl său a fost luat de lângă familie, la o vârstă fragedă și înrolat în luptă. Pe câmpurile de bătălie, a luptat desculț, flămând și sleit de puteri, asemeni unui erou. Privea cu durere în suflet cum cădeau secerați de gloanțe camarazii lui, uneori poate fiind rudeniile sale sau figuri cunoscute din satul natal. Ca să ajungă din nou la familia care era nerăbdătoare să îl revadă sănătos acasă, el a străbătut sute de kilometri pe jos și desculț. Toate aceste sacrificii au fost făcute de mii de

români care aveau un singur scop: unirea românilor de pretutindeni într-un singur suflet și într-un singur țel, într-o singură voce.

Odată cu trecerea anilor, această perioadă zbuciumată din viața omenirii nu a rămas fără ecou în dezvoltarea noastră ca popor, deoarece fiecare generație a contribuit la păstrarea idealului național, și anume: acela de a fi un popor independent în care domnește libertatea, fraternitatea, egalitatea, armonia și respectul reciproc, sentimente puternic înrădăcinate în sufletul românului. Prezentul, așadar, nu este diferit de trecutul glorios. Iubirea și respectul față de țară dăinuie în sufletele multor români care continuă să transmită aceleași idei mărețe din sufletele strămoșilor lor, iar eu sunt una dintre aceștia. Îmi iubesc țara și neamul. Îmi respect limba și portul popular. Trăiesc în credință și dreptate, îmi apăr cu tărie tradițiile și-mi doresc să mă număr și eu printre cei care au lăsat ceva în urma lor, în această țară. De aceea, îi păstrez în gânduri și-n simțiri pe scriitorii noștri naționali care m-au inspirat de nenumărate ori când mă aflu într-un labirint și nu mai găsesc „firul Ariadnei.” Așa că, dragii mei compatrioți, urmați-vă modele naționale și nu-i dezamăgiți nici pe ei, dar nici pe-a noastră mamă, România.

Ajunși în secolul XXI, anul Centenar simbolizează pentru noi toți nu doar o preamărire a trecutului glorios, ci trebuie să reprezinte și un moment de reflectare asupra noastră, asupra viitorului nostru. Prin urmare, atât mie, cât și ție, dragă românule, ne revine sarcina de a prețui, de a valorifica și de a păstra mereu aprinse în inimă iubirea față de țară și dorința de înfăptuire a unor lucruri, idei mărețe pentru România.

Astfel, Centenarul Marii Uniri unește poporul român în idei comune spre un viitor glorios, în el oglindindu-se valorile morale, credința și modele istorice, țara mea, pentru mine, însemnând casa mea, mândria mea, o a doua mamă, și consider ca omul ce nu-și iubește și valorifică țara e sărac cu duhul.

Viitorul unei Românii unite și prospere necesită păstrarea credințelor, a tradițiilor moștenite, a conștiinței identitare și a vitejiei strămoșești, deoarece

numai astfel România va rămâne o Românie închegată, neînfrică, puternică și iubită de poporul ei.

Iubita mea țară, ascultă-mi gândurile și pleacă-ți inima spre sufletul meu. Azi vreau doar să-ți mărturisesc cât sunt de mândră că sunt copil de-al tău. Inima-mi tremură de bucurie că tu ești țara mea, buzele doresc a vorbi tuturor despre cât de frumoasă ești, ochii mei nu se satură să contemple darurile cu care te-a binecuvântat Dumnezeu. Natura noastră, scumpa mea țară, este splendidă, ruptă parcă din eden, cu niște câmpii smălțate cu flori multicolore, cu un cer limpede ce promite un viitor strălucit. E un cer lipsit de orice zdrențe de nori ce i-ar fi putut răpi frumusețea, fiind asemeni unei oglinzi a sufletului românului de la sat. Copacii sunt îmbrăcați cu verdeață îndemnând parcă la speranță, încredere și curaj fiecare român, dar mai apoi își preschimbă hainele într-unele albe, strălucitoare ce oferă privirii o priveliște pură, infinită. Râurile ce izvorăsc din creierii munților, cu susurul lor cristalin, încântă auzul ciobanilor ce-și păzesc cu măiestrie mioarele ca niște pete albe pe pajiștile verzi. Stelele nopții, ce țâșnesc seară de seară asemeni unor scânteii scăpărătoare, și regina nopții, luna maiestuoasă, ne acaparează privirile, ne cheamă în lumea lor enigmatică și absolută. Ce minunată ești, scumpă Românie! Nu întâmplător Eminescu, Ioan Slavici, Ion Creangă, Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, Nichita Stănescu, Octavian Goga s-au inspirat în scrierile lor din mirifica ta natură.

Azi e despre tine, iubită Românie, azi mai mult ca oricând ne îndemni spre meditație, spre iubire, respect și speranță. Așa că, în fața ta, iubită țară, mă-nchin și-ți promit că voi vorbi despre tine urmașilor mei cu aceeași dragoste și tărie precum o făcea străbunicul meu.

Așadar, să ne ghidăm după cuvintele emblematicului prozator Mircea Eliade care spunea că *Nu iubești numai tot ce a fost al strămoșilor tăi și ce este încă al tău, ci vrei ca acest tot să fie în eternitate, să rămână peste și dincolo de istorie.*

La mulți ani, iubita mea țară!

PREMIUL II
PATRIA MEA, ROMÂNIA

MESAROȘ ROBERT-DENIS, clasa a IV-a

Coordonator: Prof. Davițoiu Doinița

Școala Gimnazială” Aurelia și Lazăr Cosma”

-Treznea

Sunt născut și crescut în România. Pe aceste meleaguri reprezentate de câmpiile verzi, de munții semeți acoperiți de păduri dese și dealuri bogate. Râuri repezi cu apa cristalină ce scaldă aceste plaiuri. Apoi povestea este șoptită Dunării, care duce mai departe taina acestui popor și o împărtășește Mării Negre, sora bună a acestei țări, numită România. Dar mai presus de orice, este patria mea și mă mândresc nespus cu ea.

Patria mea înseamnă mai mult decât cadrul pitoresc și binecuvântat în care s-a născut poporul român. Acesta înseamnă locul în care trăiesc părinții mei, dar și în care trăiesc și bunicii mei. Pe lângă dragostea ce le-o port părinților mei, o dragoste specială o port și poporului meu român. Ca orice român care își iubește patria, am ca bunicii mei nume ilustre ale acestor meleaguri: Mihai Viteazu', Ștefan cel Mare, Avram Iancu, Mihai Eminescu, Aurel Vlaicu, Nicolae Grigorescu, George Enescu, Constantin Brâncuși și mulți alții. Fără sacrificiul lor pe altarul istoriei, al culturii și al științei, România ar fi doar o etichetă agățată de un anumit contur pe harta lumii, frumusețea gândurilor despre patria mea, România sunt doar vorbe dacă respectul și iubirea față de ea nu sunt dovedite, iar

dacă este cazul prin sacrificiu, așa cum au făcut întemeietorii și strămoșii României. Să iubești libertatea ta și a celorlalți, să lupți pentru dreptatea ta și a celorlalți reprezintă datoria oricărui om care își iubește patria. Toate acestea sunt acțiuni prin care bunăstarea locuitorilor acestor ținuturi nu ar mai fi.

Dar patria nu înseamnă doar privirea pentru trecut și prezent. Patria înseamnă și viitorul acestor lucruri precum și al locuitorilor acestor pământuri: Copiii și Părinții noștri.

În opinia mea un român care-și iubește patria "România" respectă și se îngrijește să pună în practică testamentul lăsat nouă de către marele domnitor Ștefan cel Mare. Aceste pământuri nu au fost ale strămoșilor noștri ci ale urmașilor, urmașilor noștri în veacul vecilor.

PREMIUL III

ROMÂNIA, ȚARA BUCURIILOR MELE

POP LARISA- MARIANA, clasa a VIII-a

Coordonator: Prof.Vălcăuan Diana

Liceul Tehnologic”PetriMor”, Nușfalău

1 Decembrie, ce zi glorioasă ! 2019, ce an încântător ! Români de pretutindeni,”deșteptați-vă !” De ce ? Pentru că scumpa noastră țară se află,”la ceas aniversar.”

100 de ani de la Marea Unire și un infinit de mulțumiri și recunoștințe celor ce în 1918 au înfăptuit”visul de veacuri” al tuturor românilor. Anul centenar simbolizează o încununare a sacrificiilor ostașilor români care au realizat unirea neamului românesc într-o singură țară numită România. Basarabia, Bucovina, Transilvania, Banatul, Crișana, Maramureșul, surori ”în cuget și-n simțiri” s-au unit formând țara noastră mama, ROMÂNIA.

Credința, efortul, ambiția, puterea, perseverența și iubirea de patrie sunt calități care au prins viață în inimile ostașilor noștri pentru a rămâne uniți și pentru a-și păstra cu mândrie numele de români peste veacuri. Am aflat acest lucru de la străbunica mea.

Îmi amintesc și acum, când o vizitam la țară, cum mă așezam în poalele ei, sub nucul cel bătrân din spatele casei și așteptam cu nerăbdare să-mi povestească despre România de pe vremea ei. Îmi atingea ușor cu mâna-i tremurândă creștetele capului, iar cu cealaltă se juca prin părul meu, împletindu-mi codițe. Apoi privea în depărtare, cu ochii pierduți și începea să-mi vorbească. Cu vocea ei caldă îmi spunea că trecutul țării noastre a fost unul zbuciumat, că mii de

români și-au sacrificat viața pentru noi, pentru România de azi. Îmi spunea că războiul nu înseamnă doar glorie sau înfrângere, ci mai înseamnă și ploaie, noroi, ceață, frig, frică, durere, foamete, toate profund resimțite de ostașii români care au luptat cu vitejie pe fronturile de luptă, deși inima le bătea mai puternic ca niciodată.

Răsufla ușor și îmi spunea cum resimte acele zile negre de acum mult timp. Pe când străbunica îmi povestea aceste adevăruri străvechi, eu închideam ochii și auzeam tropetele cailor, vocile puternice îndemnând la luptă, vedeam câmpurile de luptă, ostașii luptându-se cu săbiile ridicate. Ei luptau pentru țara mamă și parcă lupta lor semăna cu cea din basmele populare în care prințul se luptă cu zmeul pentru prințesa lui. Prințul era poporul nostru, iar prințesa, patria mamă. Îmi relata lumea de atunci cu lumini și umbre.

Pe parcursul poveștii, părea absentă, era și ea probabil acolo, în tinerețile ei apuse. Din când în când o auzeam oftând, *O, Românie, țara bucuriilor mele*. Aceste cuvinte m-au făcut să înțeleg cât de mult iubește străbunica mea această țară și cât de mult și-ar dori ca timpul să se fi oprit în loc, atunci pe când era tânără, pe când România era, în sfârșit liniștită și împlinită. Să mai revadă sclipirea și bucuria din ochii semenilor ei atunci când pacea de mult așteptată s-a așternut peste melagurile țării noastre.

Dragostea și respectul profund față de înaintașii noștri o făceau să lăcrimeze uneori. Lacrimile ei se scurgeau printre nenumăratele riduri, dar imediat, pe chipul ei, se ivea un surâs discret, iar apoi șoptea, ca pentru sine, *România, țara bucuriilor mele*, și-mi descria, de data asta, apele limpezi, pădurile-ntinse, câmpiile nesfârșite, dealurile înverzite, munții care parcă atingeau cu vârfurile lor semețe cerul. *Draga mea copilă, România are de toate*, îmi spunea apoi, *suntem un popor binecuvântat de Dumnezeu cu o așa țară bogată și e de datoria noastră să nu-i lăsăm strălucirea să se stingă, să nu-i lăsăm bogățiile să piară*. Colindă țara-n lung și-n lat și află-i toate frumusețile,

vorbește despre ele celor cu care te-ntâlnești și nu uita să aduc îşi tu bucurii acestei țări.

Fire sensibilă și melancolică, străbunica adora să-mi citească. Cel mai adesea își lua volumul de poezii al marelui ”poet nepereche”, Mihai Eminescu. Îmi citea despre natură, iubire, viață, despre prețuirea fiecărei clipe, dar și despre iubirea de patrie. Privea aievea, iar mâinile ei fragede și muncite încă le mai văd cum întorceau paginile îngălbenite ale cărții. Aud acea voce melodioasă și domoală care mă îndemna să închid ochii, să-mi deschid inima și să trăiesc profund versurile eminesciene.

Era o persoană fermă în gândire și își iubea cu ardoare țara, vedeam asta în ochii ei limpezi. *Eu de la calea mea nu m-am abătut, hotărârile mele nu mi le-am schimbat, eu ce am crezut că este bine pentru țară și pentru neam, asta am făcut*, spunea cu demnitate. Mereu mă îndemna să nu renunț în a-mi respecta trecutul ducând o viață cinstită, dreaptă în care să primeze respectul față de semenii mei și față de mine, dar și încrederea în valorile și principiile mele, idei pe care le exprima puternic și Iuliu Maniu, o figură emblematică a istoriei noastre.

Poeziile lui Eminescu, poveștile lui Ion Creangă, încrederea fermă a lui Iuliu Maniu într-o Românie dreaptă, sculpturile lui Constantin Brâncuși, muzica lui George Enescu, toate aceste fapte ale unor figuri simbolice românești au adus numele României dincolo de granițe.

Cred că asta dorea să-mi transmită străbunica, și anume că noi, cei de acum, trebuiesă ne urmăm modele emblematice ale trecutului, astfel încât să păstrăm vie imaginea României ca cea a unui popor viteaz, credincios, creativ, îndemânatic, cu idei mărețe, să rămânem un neam al cărui nume să dăinuie-n veșnicie în sufletele multor generații.

Toate cele aflate de la străbunica mea au făcut ca în sufletul meu să prindă rădăcini dragostea și respectul față de țara mea, față de neamul meu. Și acum, la fel ca atunci, pe când eram la străbunica-n brațe, îmi pun aceeași întrebare

retorică, la care atunci nu aveam vreun răspuns : ***Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie*** ? Răspunsul l-am aflat pe parcursul timpului, iar azi pot spune :

Dragă Românie, îți doresc ca întregul tău popor să te respecte, să te iubească, să vorbească despre tine întregii lumi, rămânând mereu acea Românie a bucuriilor oricărui român de care-mi vorbea străbunica mea.

LA MULȚI ANI, scumpă ROMÂNIE, la mulțiani, dragi ROMÂNI !

MENTIUNE

ROMÂNIA, ȚARA MEA

RUSU ALEXANDRU- ȘTEFAN, clasa a IV-a A

Coordonator: Prof. Moldovan Valentina

Școala Gimnazială "Silvania" Șimleu Silvaniei

România este țara în care m-am născut și am crescut. Este o țară frumoasă, cu un popor iubitor de Dumnezeu, cu oameni ce gândesc și vorbesc românește. Munții Carpați sunt un motiv pentru care îmi place România și pentru care cred că țara mea este frumoasă. Munții falnici, dealurile în culori de curcubeu, câmpii mănoase, ape curgătoare, lacuri binecuvântate, marea cu valurile ei neastâmpărate, delta Dunării, apele termale, ape minerale, lanuri bogate de grâu „pe cel mai gras și bogat pământ din Europa”, aur și argint, sare și multe alte bogății se ascund „în pânțele” țării mele, grădini lângă grădini, cu flori, din curcubeul de culori, livezi cu fructele gustoase și bune, podgorii de vii și alte

bogații îmi spun că am de ce să fiu fericit că sunt român, afirmând plin de bucurie: Este nu numai frumoasă, dar și bogată a mea Românie!...

România este frumoasă nu doar prin geografia sa. Și obiceiurile, tradițiile și portul popular sunt deosebite. În perioada în care se desfășoară sărbătorile tradiționale sunt prezent la evenimentele care se petrec la sat. Bunicii mei locuiesc într-un sat foarte frumos din apropierea orașului Șimleu. Aici tradițiile și obiceiurile sunt neschimbate de mulți ani. La diferite evenimente, oamenii se îmbracă în frumosul port popular românesc, se întâlnesc cu toții și petrec în același mod în care petreceau și strămoșii noștri. Fiecare român, oricât de departe s-ar afla de țară, păstrează în sufletul lui imaginea casei, a fraților, a părinților și a bunicii, a bisericii, a doinei și a portului popular. Pentru fiecare din ei acasă-i România. De 100 de ani, tricolorul roșu galben și albastru, simbolul României, stă de veghe și apără hotarele.

Acum la ceas aniversar sunt mândru că sunt **roman** !

ROMÂNIA LA MAREA UNIRE

BÂRJAC LAZĂR ALESIA-MARIA, Clasa a-IV-a

Coordonator: Prof. Davițoiu Doinița

Școala Gimnazială „Aurelia și Lazăr Cosma” Treznea

Țara cu cer de cristal este țara în care acum 100 de ani a avut loc **Marea Unire**. Îmi amintesc cum bunicul îmi povestea despre soldații ce și-au dat viața pentru țara noastră, cum și-au vărsat sângele pe meleagurile acestea, unde acum au crescut flori de mac.

Așa s-a născut și steagul nostru: albastru ca cerul de cristal, galben aurul câmpiei și roșu sângele pierdut în lupte și de aceea eu cred că pământul românesc este cel mai roditor. Aici când soldații au pierit, gândul lor a fost la familie și la țară, iar Dumnezeu i-a răsplătit și a făcut cu sângele lor un pământ roditor. Pentru a-i onora pe eroii care au murit în fiecare an îi cinstim ducând coroane de flori la mormintele lor și ținând un moment de reculegere. Dacă ei nu erau așa de curajoși acum poate România nu ar fi existat, probabil era cucerită de turci și noi eram sclavii lor. Soldații au avut cel mai mare curaj și au luptat pentru visul lor, au renunțat la familie pentru a-și apăra țara.

Îmi mai spunea bunicul, că aici voi avea o copilărie frumoasă și să nu uit ceea ce mi-a povestit despre țara noastră ca într-o zi să pot povesti și eu mai departe.

Tot aici pe pământul acesta roditor și frumos au trăit mulți conducători buni și cu dragoste de patrie. Unul dintre ei a fost Alexandru Ioan Cuza. El a avut un mare vis, care s-a împlinit acum mulți ani. Visul său a fost să facă o singură țară - ROMÂNIA. Acum 100 de ani, la Alba Iulia a reușit să se îplinească. Acolo s-au adunat oameni din Ardeal, Moldova și Țara Românească și au format

ROMÂNIA MARE. Au dorit această ROMÂNIE unită să fie mai puternică și să își apere poporul de dușmanii care îi dădeau târcoale din toate părțile. Doar împreună au reușit.

Unirea a fost unul dintre cele mai importante evenimente care au avut loc în țara noastră și un eveniment care nu s-a uitat niciodată.

ȚARĂ DE VIS, ȚARĂ DE DOR

NEAGA CAMELIA-ELENA, clasa a VIII-a

Coordonator: Prof. Vălcăuan Diana

Liceul Tehnologic „Petri Mor”, Nușfalău

Avem o țară minunată, situată în inima Europei, asemeni unui buchet de flori multicolor. Codrii seculari de pe versanții munților privesc semeț soarele care mângâie pământul și îmbrățișează livezile de pomi fructiferi și podgoriile de viță-de-vie. În imensitatea câmpurilor se unduiesc lanurile aurii asemeni zânelor cu cosițele de aur, iar tărâmul de basm în care totul începe cu „a fost odată...” este un colț de rai în care divinitatea și-a răsfrânt bunătatea asupra oamenilor dăruindu-le o viață frumoasă și un peisaj pe măsură.

Patria este o fântână cu apă limpede pentru cel însetat, o vatră în care arde încă viu focul speranței, un tărâm al inefabilului în care TOTUL prinde contur, o încăpere luminoasă în care un moșneag cu plete argintii deapănă firul nestins al amintirilor dintr-o poveste de mult uitată.

Pe acest tărâm de basm, trăiesc urmașii unor oameni care au luptat pentru libertatea acestor locuri. România este leagănul copilăriei, tărâmul legendelor în care Dragoș și Bogdan și-au dat mâna pentru a făuri o nouă eră.

Acum când am sărbătorit 100 de ani de la unirea cea mare, tot neamul simte românește bucurându-se de îndeplinirea visului de veacuri. Ceea ce a înfăptuit Mihai Viteazul a devenit realitate.

Din păcate frumoasa poveste a unirii nu este scrisă până la final nici astăzi. Basarabia și Bucovina, cele două ființe au fost rupte din trupul sfânt al țării, însă în sufletul românilor este scris cu litere de sânge dorința strămoșilor de a trăi liberi și împreună sub protecția necontenită a divinității. Ne leagă aceeași limbă și aceleași obiceiuri ale străbunilor. De 100 de ani tricolorul stă de veghe la hotare fluturând neclintit indiferent de vânturile care îl bat din toate părțile încercând parcă să dărâme acest pământ sfânt și prețios. Va sta așa sute de ani pentru a fi un far călăuzitor al tuturor românilor și pentru a le aminti că, indiferent unde se află, aici va fi mereu casa lor și aceste tărâmurile de basm îi vor chema necontenit să se întoarcă și să se bucure, surâzându-le inima când vor vedea tricolorul falnic păzind această sfântă Românie. Indiferent de câte greutăți vom întâmpina pe drumul vieții, aici, „ACASĂ”, pe aceste meleaguri, unde soarele cu razele de aur veghează țara, vom putea întotdeauna să ne bucurăm și să fim mândri că suntem români.

România este o țară feerică, un tărâm mândru, cu peisaje de basm pe care Dumnezeu a înzestrat-o și a transformat-o într-un adevărat pământ multicolor. Pe crestele munților ninși se înalță codrii falnici care vor parcă să atingă cerul. Câmpiile roditoare șoptesc pământului tainele ascunse ale acestei țări, iar Dunărea curge liniștită străbătând acest tărâm. Toată natura vibrează la unison, iar acum, de 1 Decembrie drapelul parcă a prins viață sub șoaptele vântului simțind frământarea țării și a neamului românesc, dar însuflând speranță oricărui patriot ce păstrează vie amintirea acestei țări, ROMÂNIA, și speră să se întoarcă

la satele părăsite unde doar vântul mai șuieră mișcând lin ușile și ferestrele, unde odinioară se aflau femeii torcând care spuneau povești iarna, la lumina făcliilor.

Românii vorbesc cu demnitate limba strămoșilor și sunt mândri de acest țărâm binecuvântat de Dumnezeu, un locaș paradisiac asemeni unei grădini mirifice. Acest peisaj va rămâne etern în inimile și sufletele tuturor celor care au pășit în acest loc sfânt și l-au ajutat să înflorească, iar tricolorul va sta mereu de veghe la hotare păzind această sfântă țară, ROMÂNIA, unde trecutul se împletește armonios cu prezentul și cu viitorul.

Să fluturăm drapelul și să strigăm la unison „LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!”, „LA MULȚI ANI, ROMÂNI!”

ZIUA ROMÂNIEI

CHIȘ DARIUS- GABRIEL, clasa a IV-a A

Coordonaor: Prof. Moldovan Valentina

Școala Gimnazială”Silvania”Șimleu Silvaniei

Ziua națională este o zi deosebită pentru toți românii, mai ales pentru că ea are o semnificație istorică deosebită. Unirea realizată în 1918 este una din cele mai mari realizări istorice ale poporului nostru. Insuflarea dragostei pentru strămoșii noștri, pentru trecutul istoric al poporului nostru, pentru realizările istorice și culturale, precum și pentru personalitățile pe care le-a dat acest popor de la începuturile sale și până azi, sunt doar câteva din subiectele pe care le abordăm la școală cu ocazia acestui eveniment. Copiii trebuie să afle despre istoria și strămoșii noștri tot la fel cum este obligatoriu ca să-și cunoască familia: părinții, frații, bunicii, rudele mai apropiate sau mai îndepărtate.

Ziua Națională este un bun prilej de a discuta astfel de subiecte pe teme de istorie, ocazie cu care dobândim sentimente de dragoste și respect pentru: limba română, țara noastră, poporul român, strămoșii noștri, pentru obiceiurile și tradițiile strămoșești, pentru istoria și eroii noștri, mândria că sunt urmașii unor oameni curajoși și iubitori de neam și țara. Ființa noastră este încărcată de sacrificiul depus de strămoșii noștri.

Suntem datori țării în care ne-am născut și este timpul să învățăm să o prețuim la adevărata ei valoare.

ROMÂNIA, UNDE EȘTI?

BREBAN DRAGOȘ-CRISTIAN, Clasa a IV-a

Coordonator: Prof. Davițoiu Doinița

Școala Gimnazială „Aurelia și Lazăr
Cosma”-Treznea

Sub bătaia vântului rece de decembrie, drapelul roșu, galben și albastru pare că a prins viață. Se unduiește cu repeziciune, iar marginile libere se zbat ca și când ar vrea să se desprindă de întreg. Zbuciumul tricolor al flamurii nu e deloc întâmplător. Se aseamănă cu frământarea celei pe care o reprezintă cu mândrie de peste 100 de ani: România! Neliniștea sufletească a acesteia a crescut tot mai mult, până a atins înălțimi alarmante. În ultimul timp, România a fost martora unui adevărat exod al neamului românesc în afara granițelor țării, fără să poată face ceva pentru a-l opri. Tricolorul simte durerea României și în an centenar, mai mult ca niciodată, însuflă speranța oricărui român care-l privește, căci vorba cântecului:

„Acasă-i România, acasă-i tricolorul/ Români-s una cu țara, căci ei sunt poporul!”

Nenumărate locuri din cele patru zări ale pământului găzduiesc în prezent milioane de români. Împrăștiați prin lume în căutarea unei vieți mai bune, românii muncesc din greu pentru a-și câștiga pâinea și pentru a le trimite apropiaților o brumă de bani. Cu toate că uneori pâinea e mai albă în țările adoptive, dorul românilor de glia sfântă a strămoșilor, de pădurea cu brazi falnici a bunicilor și de izvorul cu apă cristalină din care și-au potolit setea părinții, îi face să suspine după locurile natale. Fiecare român, oricât de departe s-ar afla de țară, păstrează în sufletul lui nealterată imaginea casei, a fraților, a părinților și a bunicilor, a

bisericii, a doinei și a portului popular. Pentru fiecare din ei ACASĂ-I ROMÂNIA și așa va rămâne până la sfârșitul vieților lor!

În țară, unele sate au rămas aproape pustii. Ulițele năpădite de buruieni sunt călcate din ce în ce mai puțin de picior de român. Singurul care bântuie neîncetat este vântul, care împrăștie în jur tristețe. Dar nu orice fel de tristețe, ci una pe care nici cele sfinte nu au puterea să o alunge. Bisericele îmbătrânite au amuțit, iar clopotele lor tac pentru lungi perioade. Nu mai au pentru cine să bată atât de des. Cei câțiva enoriași bătrâni, rămași pe vetrele strămoșilor, se închină și înalță rugăciuni către bunul Dumnezeu la icoanele vechi din casele lor. Îi mai vezi uneori ieșind din casă și de după gardurile dărăpănate, cu lacrimi în ochi, privesc în zare așteptând întoarcerea copiilor plecați prin țări străine. Își șterg lacrimile spre a nu-și speria nepoții rămași în grija lor și încearcă să-i încurajeze. Cu palmele aspre și crăpate de muncă îi mângâie pe creștet și cu vocea stinsă le șoptesc că părinții lor se vor întoarce curând, și pentru ei, ca pentru orice alt român, ACASĂ-I ROMÂNIA!

La durerile recente ale neamului românesc se adaugă și cele mai vechi, neatinse încă, și care dor la fel de tare ca și cele mai noi. Împrăștierea românilor în toate zărilor nu e nouă. La răsărit de Prut, istoria a lăsat să existe o altă Românie, cu oameni de-un neam cu noi, în care bate aceeași inimă de român. Neamurile noastre bune stau de zeci de ani cu ochii ațintiți pe granița nedreaptă ce-i desparte de patria mamă. Așteaptă un semn de la frații lor din jurul arcului carpatic pentru a reveni în matca firească, consfințită în 1918 prin Marea Unire a românilor. Apartenența lor la neamul românesc nu poate fi ștearsă cu buretele de nimeni. Ne leagă aceeași limbă, aceleași obiceiuri moștenite de la moșii și strămoșii noștri, aceleași rugăciuni de izbăvire a neamului românesc adresate lui Dumnezeu. Dar mai presus de orice, ne leagă morții noștri care se odihnesc în glia strămoșească, pe ambele maluri ale Prutului, pe care au apărat-o cu prețul vieții. Ne-au lăsat-o moștenire pentru ca noi, astăzi, să avem o casă a noastră, România, și să putem

spune cu mândrie că pentru orice român, în orice colț de lume s-ar afla, ACASĂ-
I ROMÂNIA!

De 100 de ani, tricolorul roșu,galben și albastru, simbolul României Mari, stă de veghe la grinda casei noastre, România, și flutură neclintit și mândru, indiferent de vânturile care-l bat din toate părțile. Și o să mai stea la fel de neclintit alte multe sute de ani pentru a fi un far călăuzitor pentru orice român aflat în pribegie prin lumea largă, dar care știe că orice om are o singură casă, iar pentru români, ROMÂNIA înseamnă ACASĂ!

ROMÂNIA LA CEAS ANIVERSAR

MATEI GRETA- LUCIA, clasa a IV-a A

Coordonator: Prof. Moldovan Valentina

Școala Gimnazială”Silvania”Șimleu Silvaniei

Anul 1918 reprezintă în istoria poporului român anul triumfului idealului național, anul încununării victorioase a lungului șir de lupte și sacrificii umane și materiale pentru făurirea statului național unitar. Ceea ce la 1600 prin fapta lui Mihai Viteazul fusese doar o clipă de vis, la 1 Decembrie 1918 devenea realizarea sublimă a acestui popor. La 1 Decembrie 1918, Adunarea Națională de la Alba Iulia, constituită din 1228 delegați, și sprijinită de peste 100 000 de persoane adunate la eveniment din toate colțurile Ardealului și Banatului, a adoptat o Rezoluțiune care consfințește Unirea tuturor românilor din Transilvania și întreg

Banatul (cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre) cu România. „În această zi – scria Nicolae Iorga – a sosit un ceas pe care-l așteptam de veacuri, pentru care am trăit întreaga noastră viață națională, pentru care am muncit și am scris, am luptat și am gândit. A sosit ceasul în care cerem și noi lumii dreptul de a trăi pentru noi, dreptul de a nu da nimănui, ca robi, rodul ostinelilor noastre”.

Ziua Națională a României, aniversată în data de 1 Decembrie, este moment de readucere în memoria colectivă a luptei de veacuri a românilor pentru unitatea și integritatea națională. Poporul român a valorificat conjunctura internațională creată în urma primului război mondial și a știut să se afirme în contextul mișcării de eliberare a popoarelor și al victoriei principiului naționalităților în Europa. 1 Decembrie este ziua tuturor românilor. Desăvârșirea unității naționale este fapta istorică a întregii națiuni române.

„România la ceas aniversar”, are ca scop slăvirea marelui eveniment, conștientizarea idealului național, punerea în evidență a tuturor evenimentelor cu caracter istoric ce pregătesc cei 100 de ani de la Marea Unire, dar și descoperirea de către noi elevii, a valorilor morale ale poporului: dragoste de țară, eroism, vitejie, bunătate.

DESPRE ȘCOALĂ, CU RECUNOȘȚINȚĂ

PAL PILȚ DIEGO- ALIN, cls: a IX-a F

Coordonatorr: Prof. Fiț Lucia

Colegiul Național „Simion Bărnuțiu”

Șimleu Silvaniei

Fără îndoială, școala contribuie la formarea și devenirea noastră și ne ajută să ne găsim locul în lumea în care trăim. Învățământul nu stă pe roze nici la noi, nici în alte părți ale Europei, a cunoscut de-a lungul vremurilor perioade cu abrupte schimbări, determinate de transformările istorice: mari războaie care au răsturnat temeliile lumii, efervescente culturale în interbelic, ani întunecați în comunism. Totuși, în ciuda drumului sinuos, școala a rămas mereu instituția care a asigurat progresul omenirii.

La începutul secolului al XX-lea, în proaspăta Românie, mulți copii își doreau să fie educați. Unii ajungeau să studieze, pentru alții școala rămânea însă o aspirație. După 1918, educației i s-a dat importanța cuvenită, școala a devenit un instrument însemnat în făurirea unei națiuni, astfel respectul față de cei care aveau carte era evident. Sistemul de învățământ nu era, desigur, perfect. Problemele școlare erau dezbătute incredibil de des în presa interbelică. Evoluția sau degradarea învățământului era întoarsă pe toate fețele în numeroase articole de oameni iluștri ai vremii, care scriau despre note, calificative, examene, programe școlare, statutul profesorului. Iată câteva dintre conceptele pe care le-au lăsat posterității. Suntem datori să ținem minte că înflorirea extraordinară a artelor, dezvoltarea științelor, progresul tehnicii, se datorează unor oameni din

vremea aceea: oameni educați și dedicați, înzestrați cu inteligență, perseverență, optimism.

Astăzi toată lumea merge la școală... sau poate să o facă. Din păcate, mulți dintre noi par să uite cât suntem de norocoși, că ne bucurăm de privilegii la care alții din trecut nici nu îndrăzneau să viseze. Poate de aceea rezultatele la învățătură nici nu mai sunt pe măsura așteptărilor. Se găsesc, evident, justificări pentru superficialitatea unora dintre noi: ne confruntăm cu provocări permanente, suntem nevoiți să ne reorientăm mereu și să ne readaptăm într-o lume în schimbare. E bine să nu uităm că educația nu este legată strict de orele din programul zilnic de la școală. Un copil învață și din activitățile extrașcolare, și din participările la proiecte, și din timpul petrecut alături de părinții săi.

Adulții își doresc să ne pregătească pentru viitor, dar în preocuparea lor exagerată, transformată adesea în înverșunare nefirească, sau chiar în frustrare permanentă, uită că suntem totuși copii. E adevărat că învățăm repede, suntem de mici obișnuiți cu tehnologia, dar nu am învățat să ne cunoaștem pe noi înșine, să ne ordonăm dorințele, să ne descoperim pasiunile. Învățăm din clasa întâi să adunăm trecând peste ordin, din clasa a doua citim texte de câte două pagini, dăm teste de evaluare națională, participăm la concursuri de toate felurile. Dar nu ne mai jucăm, iar dacă o facem, preferăm lumea virtuală. Nu ne mai întâlnim cu prietenii, poate nici nu-i mai avem. Nu prea mai avem răbdare să citim, suntem mai mereu grăbiți. Uităm uneori de politețe, înțelegem greșit independența. Cel mai adesea părem, nejustificat, niște imitații ale adulților din jurul nostru.

Lecția despre gratitudine ar trebui învățată mai întâi acasă, apoi reluată la școală. Repetată cu sfințenie... nu doar în zile aniversare. Am fost întrebat pentru ce sunt recunoscător și am trăit un moment de stânjeneală supremă: am stat pe gânduri. Răspunsul ezitant a arătat superficialitatea mea. Acum mi s-au limpezit gândurile: sunt recunoscător că sunt sănătos, că am o familie care mă sprijină, că sunt înzestrat cu atâtea calități, că am șansa de a merge la școală. Poate nu beneficiem de cel mai bun sistem de învățământ din lume, poate programele

școlare sunt neactualizate, iar manualele nu sunt grozave, dar noi, elevii, înainte de a deveni prea critici, ar trebui să învățăm să ne prețuim moștenirea pe care ne-au lăsat-o predecesorii trecuți în eternitate și să dovedim că suntem demni de ea.

FEMEIA DE IERI... FEMEIA DE AZI

SABOU DALIA- ELISA, cls: a IX-a F

Coordonator: Prof. Fiț Lucia

Colegiul Național „Simion Bărnuțiu”

Șimleu Silvaniei

În acest an unic pentru țara noastră, îi omagiem pe cei care, acum o sută de ani, au reușit să realizeze un vis aparent imposibil: unirea tuturor românilor. Este un motiv de sărbătoare, dar este și un prilej de meditație pentru fiecare român de azi. Miracolul Unirii nu s-a împlinit în condiții ușoare. Toate nemulțumirile și dezbinările de acum par neînsemnate față de ceea ce au avut de înfruntat înaintașii noștri. Și totuși, au reușit acolo unde toți cei de dinaintea lor eșuaseră de nenumărate ori.

Nu vreau să trec cu ușurință peste omagiul ce li se cuvine eroilor noștri, peste jertfa și eroismul oamenilor acelor vremuri, însă aș vrea ca azi, la ceas aniversar, să mă opresc asupra imaginii femeii: cea de ieri și cea de azi.

Femeia... esența fără de care viața nu ar exista. Ființă sensibilă, delicată, dar puternică și hotărâtă, care nuanțează viața, care conturează dorul, patima și

iubirea desăvârșită. Ea revarsă dragostea-i nemărginită, împlinește și schimbă destine, dăruiește zâmbete și culoare cerului de plumb și alungă norii singurătății. În toată splendoarea ei de ființă fascinantă, a atras hipnotic marii gânditori și toți artiștii lumii, fiind o sursă nelimitată de inspirație.

Pe parcursul istoriei, multe lucruri au cunoscut mari transformări din toate punctele de vedere. Unul dintre acestea este statutul femeii în societate. Negreșit, devenirea ei reflectă progresul lumii în care trăim. Ne-am putea întreba meditativ, retoric, care i-ar fi fost destinul în alte împrejurări, mai puțin fericite.

Femeile de acum un secol aveau îndatoriri diferite, drepturi limitate și o viață socială aproape inexistentă. Ele erau împărțite în două categorii total separate. Cele provenite din rândul nobililor, aveau în jurul lor servitori care se ocupau de treburile gospodărești, așa că le rămânea timp suficient pentru petreceri și evenimente culturale ori sociale. Ele se ocupau însă și de educația copiilor. În schimb, cele provenite din clasa de jos, adică soțiile țăranilor, duceau o viață îngreunată de munca istovitoare din agricultură, dar nu erau scutite nici de poverile gospodărești. Multe erau analfabete și nu purtau grija educării copiilor lor. Indiferent din care categorie făceau parte, femeile de atunci nu aveau dreptul de vot și nici dreptul de-a intra în viața social-politică a statului.

Femeia de ieri era considerată proprietatea soțului, care avea dreptul de a lua decizii în ceea ce privea viața lor, erau supuse și încercau să facă totul cât mai bine pentru a nu-și dezamăgi soțul ori părinții, nepunând preț pe sine însăși. Dar în spatele chipului neîngrijit și mâinilor muncite, se ascundeau frumusețea interioară a spiritului, înțelepciunea, credința și speranța.

Cred că femeia din trecut, din societatea tradițională, trăia pentru casă și familie, punând dorințele sale pe ultimul loc, sau renunțând la ele. Deși era indispensabilă familiei, era totuși puțin vizibilă, din pricina muncilor grele și a lipsei de apreciere a celor din jurul ei. Cu toate acestea, niciun membru al familiei nu era privat de dragostea ei, fiind capabilă să ofere iubire chiar și fără să o primească. Devotamentul ei și spiritul de sacrificiu depășeau toate barierele. Fire

inepuizabilă, femeia de ieri avea crezul ei și lupta până la capăt ca o eroină, indiferent de consecințe, de dificultăți, de furtuni.

Femeia de azi simte nevoia să se dezvolte personal, să facă ceva cu viața ei, să ia propriile decizii pe care și le asumă indiferent de situație. Deoarece trăiește într-o lume schimbătoare, ea poate să aleagă lângă cine trăiește și pe cine vrea alături. Femeia modernă își dorește întâi o carieră, un mod de viață care să îi permită să se descurce singură, fără a depinde de un bărbat. Femeia din contemporaneitate este total independentă. Conduce instituții, companii, de bucură de egalitatea în drepturi, echitate apărută abia la sfârșitul secolului al XIX-lea, când dezvoltarea societății a permis femeii să se cultive, în final obținând dreptul la vot și la educație.

În zilele noastre, femeia are spirit de organizare și poate trăi atât pentru ea, cât și pentru familia ei, atrăgând respectul și prețuirea celor din jur, reușind cu succes să facă față tuturor provocărilor cotidiene. Femeia contemporană încearcă să arate bine, mergând la saloane de înfrumusețare, la case de modă, fiind preocupată de educarea stilului personal vestimentar. E cert că e o artă să fii femeia de azi, femeie cu adevărat. E mai mult decât înfățișare fizică, pentru că, atât frumusețea, cât și feminitatea, vin din interior. Te naști femeie, dar esența feminității și a senzualității o cultivi în timp, prin atitudine, comportament, prestanță, stil personal. Și aceasta înseamnă un întreg proces de creștere și educare a minții și spiritului femeii.

Femeia de ieri, femeia de azi - creatură delicată, dar puternică, e cea căreia îi datorăm supremul dar, adică viața, e cea fără de care nu ar exista nici alte femei și nici alți bărbați. Oscar Wilde spunea că femeile trebuie iubite, nu înțelese. Cum am putea înțelege femeia atâta timp cât ea este întruchiparea echilibrului și deopotrivă a exuberanței, a răbdării și deopotrivă a efervescentei? Nu cred că ne ajunge o viață să descriem femeia și poate nici nu ne-am putea opri, pentru că, în toată splendoarea ei, femeia de azi, femeia de ieri este o sursă nelimitată de inspirație, agonie și extaz deopotrivă.

LA CEAS ANIVERSAR

TALPALARIU ANDREEA, clasa a X-a A s.p.

Coordonator: Prof.Vorniceanu Cristina

Colegiu Tehnic Sauil Isopescu, Suceava

Denumit de istorici ca fiind secolul liberalismului, secolul al XIX-lea a reprezentat pentru societatea românească momentul cuplării la spațiul cultural și politic al Europei Occidentale. Pentru tineri precum I.C.Brătianu, Dimitrie Brătianu, Mihail Kogălniceanu, C.A.Rosetti etc., declanșarea revoluției de la 1848 reprezenta ocazia mult așteptată pentru afirmarea în spațiul românesc a unor valori precum libertate individuală, egalitatea în fața legii, garantarea proprietății etc., principii și idei care făceau parte deja din vocabularul lor politic. Experiența acumulată după înfrângerea revoluției avea să-i determine pe cei mai mulți dintre ei să se angajeze într-o amplă acțiune de convingere a opiniei publice europene și a liderilor politici importanți cu privire la necesitatea și utilitatea, chiar și pentru interesele lor, a construirii unui stat românesc unitar la nordul Dunării. Aceasta devenea prima bătălie diplomatic pe care prima generație de liberali aveau să o câștige, reușind să cointereneze marile puteri mai întâi în acceptarea lui Alexandru Ioan Cuza în fruntea Principatelor Române și apoi în recunoașterea lui Carol de Honezoller ca monarh constituțional. Pentru liberali, reforma electorală, școlară și cea agrară reprezentau piese importante din angrenajul statului român modern pe care se angajau, începând chiar din 1859, să-l construiască împreună cu Al.I.Cuza, el însuși membru al familiei liberale. Evoluția ulterioară a statului român a fost expresia viziunii pe care liberalii o aveau asupra direcției ce trebuia urmată după 24 ianuarie 1859. Constituția de la 1866, recunoscută chiar și de

către adversari ca fiind un act politic de esență liberală, consfințea în mod categoric principii ale unui stat modern: separarea puterilor, libertatea presei, garantarea proprietății etc.

Învățând din lecția anilor petrecuți în opoziție (1868-1875), liberali aparținând mai multor curente de gândire și acțiune politică de nuanță liberală decideau la 24 mai 1875 formarea unei mari alianțe politice numită ”Coaliția de la Mazar Pașa”, devenită nucleul viitorului Partid Național Liberal, ”Parteneriatul” instituit în timp între I.C.Brătianu și Carol I asigura României o lungă guvernare liberală (1876-1888) sub auspiciile căreia societatea românească dobândește tot mai mult profilul unei societăți moderne, pe numeroase paliere. Independența, proclamarea regatului și aderarea României la Tripla Alianță deveneau alte succese ale unui guvern care, sub bagheta lui I.C.Brătianu, puneă cărămidă peste cărămidă în consolidarea unei Româniî preocupată nu doar de modernizarea internă, dar și de poziția pe care o ocupă în planul relațiilor internaționale.

Începutul secolului XX aducea pentru PNL., dar și pentru societatea românească în ansamblul ei, noi provocări. În timp ce marile puteri dădeau semne că sunt tot mai nerăbdătoare, privind o nouă redesenare a hărții geopolitice a Europei, pentru români problema agrară, dar și cea a participării la viața politică a unui număr mai mare de cetățeni devin tot mai presante. Pentru gestionarea ambelor probleme, dar și o abordare pragmatică în politica externă era nevoie de curaj și determinare. Era de această dată rândul unei noi generații de liberali, grupată în jurul lui Ionel Brătianu, să-și asume ieșirea după doi ani de neutralitate dintr-o alianță care nu putea oferi garanții cu privire la îndeplinirea unui proiect precum era cel al unirii tuturor românilor într-un singur stat. Ionel Brătianu împreună cu regele Ferdinand de această dată, au înțeles rapid că eroismul soldaților de la Mărășești, Mărăști și Oituz putea fi răsplătit doar cu împroprietărirea pe noi terenuri agricole și obținerea dreptului de vot. Era vremea deciziilor cu gândul la viitorul țării, și nu la interesul politic personal. Lecțiile

oferite de luptele politice anterioare aveau să-l ajute pe Ionel Brătianu ca pri negocierile purtate înainte de intrarea României în războiul din 1916 să genereze condițiile esențiale pentru realizarea Marii Uniri, pri recunoașterea de către Marile Puteri a dreptului istoric al românilor asupra unor teritorii precum Transilvania, Banatul și Bucovina. Sentimentul datoriei față de viitorul unei țări pe care o iubea părofund, îl determina pe liderul liberal să ia în calcul inclusiv retragerea de la guvernare în 1919.

Marea Unire de la 1918 nu a fost jocul unui hazard. Dimpotrivă a fost expresia concretă a viziunii și tenacității unor lideri politici abili, care au înțeles foarte clar misiunea ce trebuia să o ducă la îndeplinire. România anului 1918 devenise din proiect realitate, dintr-un deziderat un vis împlinit și datorită loialității, curajului și iscusinței liberalilor români.

Bibliografie: www.Basilica.ro

ROMÂNIE ZÂMBITOARE

CIRCU SABRINA, cls. a IV-a

Coordonator: Prof.Grozăvescu Oana

Școala Gim. Nr.3 Oțelu Roșu, Caraș-Severin

Mereu îmi răsună-n gând
Glasul tău duios și blând.
Dragă Românie Mare,
Surâzând mereu sub soare.

Ești mereu în gândul meu
Te-oi iubi mereu, mereu.
Dragă Românie Mare,
Să fii veselă sub soare!!!

ROMÂNIA LA CEAS ANIVERSAR !

ICHIM DENISA- KARINA, cls.a IV-a

Coordonator: Prof. Grozăvescu Oana

Școala Gim. Nr.3 Oțelu Roșu, Caraș-Severin

România, țara mea!
Astăzi este ziua ta.
Azi, e-o zi chiar foarte mare,
Este-o zi de sărbătoare.

Pentru tine, Românie,
Organizăm un Centenar.
Sărbătoare zâmbitoare,
Aducem României Mari.

HORA CEA FRĂȚEASCĂ!

GAL IRINA-GEORGIANA, cls.a III-a

Coordonator: Prof. Sălăjan Mariana

Școala Gimnazială Giurtelecu Șimleului

Hai să-ntindem hora cea frățească
Pe câmpia noastră, noastră stămoșească.
Să săltăm de bucurie,
Pentru a noastră Românie!

Să-nvârtim hora cea mare,
De la mic până la mare.
Pentru cei ce-n țara asta,
Și-au jertfit toată viața.

Noi, iubită Românie
Te-om păstra pentru vecie
Al-nost drag și scump pământ
Cât vom trăi pe pământ.

EXPOZIȚIE LUCRĂRI PLASTICE

